

Sygn. akt IV K 297/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, IV Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Kowalczyk

Protokolant: Agnieszka Kurzawska

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniu: 06.03.2018r.

sprawy :**K. N.**

syna D. i D. z domu D.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

W dniu 07 marca 2017r w W. na ul. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym m-ki A. (...) o nr rej. (...), pomimo prawomocnej decyzji Prezydenta (...) W. nr (...) z dnia 26.02.2015r o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami,

tj. o czyn z art. 180a k.k.

orzeka:

I. Oskarżonego **K. N.** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 180a k.k. skazuje go i wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie w dniu 07 marca 2017 roku od godziny 12:20 do godziny 16:30;

III. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 290 zł. (dwieście dziewięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 120 zł. (sto dwadzieścia złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 297/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 marca 2017r. funkcjonariusze Policji A. T. wraz z sierżantem M. S. w godzinach 07:00- 19:00 pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym w rejonie (...) W.. O godzinie 12:20 na ulicy (...) w/w zatrzymali do kontroli drogowej pojazd marki A. (...) o nr rej. (...), którego kierowcą okazał się K. N.. W trakcie interwencji K. N. oświadczył funkcjonariuszom Policji, iż nie posiada przy sobie prawa jazdy. Policjanci ustalili w trakcie interwencji w bazie (...), że K. N. ma cofnięte uprawnienia do prowadzenia pojazdów decyzją wydaną przez Prezydenta (...) W. w dniu 26 lutego 2015r. w związku z powyższym dokonali zatrzymania K. N., po czym udali się z nim do (...) W.(...) celem wykonania dalszych czynności procesowych.

K. N. był już trzykrotnie karany sędawnie za popełnienie przestępstwa z art.180a k.k. , ponadto jak wynika z ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego był 20 razy karany za popełnione wykroczenia drogowe, w tym za prowadzenie pojazdu nie mając do tego wymaganych uprawnień, gdy czyn ten stanowił jeszcze wykroczenie drogowe.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie następującego materiału dowodowego: zeznań świadka: A. T.(k.4, k.72); protokołu zatrzymania osoby (k.2), informacji z K. (k.15-16, k.41-41v, k..64-65); odpisów wyroków (k. 21-23), decyzji Prezydenta (...) W. (k. 24-25), informacji z (...) (k. 54-55, k.57-58, k.66-67) oraz wyjaśnień oskarżonego (k.71, k.10)

Oskarżony **K. N.** przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego (k. 10) przyznał się do zarzucanego mu czynu, korzystając z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień.

W toku postępowania sądowego oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.71) wyjaśniając iż w dniu zdarzenia prowadził pojazd co było związane z wykonywaną przez niego pracą, albowiem zajmuje się handlem autami i jak nie ma kierowcy to jest zmuszony sam jeździć. Odpowiadając na pytania oskarżony przyznał, iż od 2015r. ma cofnięte uprawnienia do prowadzenia pojazdów mechanicznych, a w dniu zdarzenia to był czwarty raz kiedy prowadził pojazd po zabraniu mu uprawnień. Z wyroków sądów karnych i orzeczonych wobec niego kar wolnościowych jak stwierdził wyciągnął takie wnioski, że oczekuje w tej sprawie kary grzywny.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, zarówno wina oskarżonego K. N. jak i okoliczności popełnienia przypisanego mu w wyroku przestępstwa nie budzą żadnych wątpliwości. Oskarżony nie kwestionując faktów co do których zdawał sobie sprawę, iż zgromadzone w sprawie dowodowy jednoznacznie go obciążają, starał się w ocenie sądu w sposób wyjątkowo nieudolny wyjaśnić dlaczego w dniu krytycznego zdarzenia zdecydował się ponownie na prowadzenia pojazdu mimo nie posiadania uprawnień, będąc świadomym trzykrotnego uprzedniego skazania go przez sądy za popełnienie przestępstwa z art.180 a k.k. Jego twierdzenia w zakresie wniosków jakie wyciągnął z uprzednio wymierzonych mu przez sądy kar o charakterze wolnościowym, a także oczekiwania co do wymierzenia mu kary grzywny w niniejszym procesie karnym pokazują jednoznacznie, iż jest on osobą wysoce zdemoralizowaną.

Jako wiarygodne sąd ocenił zeznania świadka A. T. złożone w toku postępowania przygotowawczego w których w sposób obiektywny odtworzył okoliczności zdarzenia z udziałem oskarżonego, które to okoliczności korespondowały następnie z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym tworząc logiczną całość. Zauważyć należy, iż w/w świadek będąc funkcjonariuszem Policji podczas pełnienia swoich obowiązków służbowych, przeprowadzonej rutynowej kontroli drogowej ujawnił okoliczność popełnienia przez oskarżonego przestępstwa. Wprawdzie podczas rozprawy głównej świadek nie pamiętał już zdarzenia z udziałem oskarżonego, to powyższe zrozumiałe jest dla sądu gdy weźmie się pod uwagę charakter wykonywanej przez świadka pracy, ilość przeprowadzanych tego typu interwencji oraz znaczny upływ czasu od zaistniałego zdarzenia. Po odczytaniu A. T. zeznań jakie złożył uprzednio w postępowaniu przygotowawczym w/w potwierdził je w całości dlatego też jego twierdzenia odnośnie okoliczności istotnych przedmiotowego zdarzenia, stanowiły w połączeniu z pozostałymi ujawnionymi przez sąd dowodami, podstawę ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie niniejszej.

Nie budzą również żadnej wątpliwości co do swej autentyczności, a także prawdziwości stwierdzonych nim okoliczności zaliczone do materiału dowodowego dowody, w tym w szczególności decyzja Prezydenta Miasta Stołecznego W. (k. 24-25) wraz z dokumentacją potwierdzeniem jej nadanie (k. 26-27). Z powyższej dokumentacji wynika jednoznacznie, że w stosunku do oskarżonego w dniu 26 lutego 2015 roku wydana została decyzja o nr (...) (...) przez Prezydenta (...) W. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi kategorii B, stwierdzonego prawem jazdy o nr ewid. (...) z uwagi na niepoddanie się w wyznaczonym terminie kontrolnemu sprawdzeniu kwalifikacji kierowcy.

W świetle wyżej ustalonego stanu faktycznego oraz zgromadzonego materiału dowodowego zaistnienie czynu zabronionego, sprawstwo i wina oskarżonego odnośnie popełnienia przez niego po raz czwarty przestępstwa z art. 180a k.k. nie budzą żadnych wątpliwości.

Istotą przestępstwa z art.180a k.k. jest prowadzenie pojazdu mechanicznego na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami.

Nie może budzić żadnych wątpliwości, że ulica (...) w W. na której funkcjonariusze Policji dokonali kontroli zatrzymanego pojazdu kierowanego przez oskarżonego jest drogą publiczną. Bezsorna jest także okoliczność, iż oskarżony prowadząc w dniu 07 marca 2017r. w ruchu lądowym pojazd marki A. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do decyzji o cofnięciu mu uprawnień do kierowania pojazdami, tym samym swoim zachowaniem wypełnił wszystkie znamiona przypisanego mu w wyroku przestępstwa z art.180 a k.k.

Wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności sąd zważył całokształt okoliczności podmiotowo-przedmiotowych jakie zaistniały w sprawie niniejszej. Za okoliczności obciążające sąd potraktował uprzednią trzykrotną karalność oskarżonego za przestępstwa z art.180a k.k., w tym wielokrotnie za wykroczenia drogowe co najwyraźniej pokazuje jaki stosunek oskarżony prezentuje wobec obowiązującego porządku prawnego oraz jakie wyciąga wnioski z kar wolnościowych uprzednio orzeczonych wobec niego przez sądy karne. Sąd prócz przyznania się oskarżonego do winy nie doszukał się innych okoliczności łagodzących. Wymierzona oskarżonemu kara 4 miesięcy pozbawienia wolności zdaniem sądu jest adekwatna zarówno do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, stopnia jego zawinienia, ponadto będzie sprawiedliwa w odczuciu społecznym oraz co najważniejsze powinna tym razem odnieść wobec oskarżonego skutek wychowawczy.

Mając na uwadze dotychczasowe postępowanie oskarżonego, w tym jaskrawe lekceważenie pomimo wyroków sądów porządku prawnego, sąd nie znalazł podstaw do zastosowania w stosunku do oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Oskarżony był już trzykrotnie karany sędziwnie za przestępstwo z art.180 a k.k. , zaś orzekane wobec niego kary grzywny, kary ograniczenia wolności, a więc kary o charakterze wolnościowym nie odniosły wobec niego oczekiwanego skutku wychowawczego, nie wpłynęły na poprawę jego postępowania. Oskarżony siadając ponownie do samochodu pomimo trzech prawomocnych wyroków sądów wykazał się w ocenie sądu wyjątkowym zuchwalstwem, nieuzasadnionym poczuciem bezkarności oraz pokazał, iż w sposób lekceważący podchodzi do wyroków sądów. Z tych wszystkich względów w ocenie sądu jedynie kara bezwzględna pozbawienia wolności w wymiarze 4 miesięcy uzmysłowi oskarżonemu wagę popełnionego czynu, dotychczas bowiem wymierzone wobec oskarżonego kary nie odniosły pozytywnego i oczekiwanego ze strony wymiaru sprawiedliwości rezultatu.

Na poczet orzeczonej kary stosownie do dyspozycji art. 63 § 1 i 5 k.k. sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w przedmiotowej sprawie w dacie zatrzymania tj. w dniu 07.03.2017r. od godz. 12:20 do godz. 16:30.

O kosztach procesu, sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. uznając, iż obecna sytuacja finansowa oskarżonego, jego możliwości zarobkowe nie uzasadnia zwolnienia go od obowiązku ich poniesienia.

Z tych wszystkich względów, orzeczono jak w wyroku.